

ствие, тя се огъва. Сжщото става и съ чувството. Значи, огъватъ се и мислитѣ, и чувствата, и постѣпкитѣ. Огъва се даже и характерътъ на човѣка. Всичко, което сжществува и се проявява, е изложено на огъване. Не се огъва само непроявеното и това, което не сжществува. — Ама азъ не искамъ да се огъвамъ. — Щомъ не искашъ да се огъвашъ, не трѣбва да се проявявашъ. Щомъ не се проявявашъ, все едно, че не сжществувашъ. Невъзможно е човѣкъ да се прояви и да не изпита нѣкаква тежестъ. Колкото малка и да е тежестъта, все ще предизвика известно огъване.

И тъй, каквато посока и да вземате въ живота си, каквото и да работите, все ще се огънете. Малко или много, ще се промѣните. Всѣка промѣна подразбира огъване, а огъването е резултатъ на известно влияние. Дали одушевенъ предметъ ви влияе, или неодушевенъ, не е важно; важно е, че задъ всѣко влияние се крие разумна сила, разумно сжщество. Виждате единъ човѣкъ, но задъ него се крие нѣщо невидимо. Виждате една планина, едно море, една рѣка, но задъ тѣхъ се крие нѣщо невидимо, което ви влияе. Значи, влиянието, което иде отъ предметитѣ, не е въ самитѣ тѣхъ, т. е. не е въ тѣхната форма, но задъ формата имъ. Вие говорите съ човѣка, пипате го, но виждате, че разумното, съ което влизате въ контактъ, не е въ неговата форма. Кажете ли, че разумността е въ човѣка, явява се въпросътъ, на кое мѣсто, именно, е тя.